

Magten og fik noget at sige, mindedes han de strenge Aar, han havde haft paa Hørsholm Slot, og lod det bryde ned. Stumper og Stykker af det er spredte omkring i Nordsjælland. Stenene er gaaet ind i andre Bygninger, og Møblerne er spredte for Alverdens Vinde. Mange store og værdifulde Skatte er gaaet tabt ved en daarlig og ikke omhyggelig Nedbrydning. Af Slottet staar nu kun tilbage ude paa den lille Holm et lille Kapel, og omkring det ligger Resterne af den gamle Slotspark, som i sin Tid har været stor og pragtfuld.

Se, denne Slotspark har ligget hen under det danske Statsskovvæsen og drives som en Del af den tilstødende Statsskov. Nu er der imidlertid kommet en anden Tid for Byen. I omtrent 100 Aar laa den og Slottet hen som Torneroses Slot, hvor alting sov. Ingen Trafik var der. Den første Trafik var en Dagvogn fra Holte Station; den gik to Gange om Dagen og havde en Mil at køre over de høje Bakker og var halvanden Time undervejs. Og af og til var der et Dampskib, som lagde til ved Anløbsbroen ved Rungsted. Men Tiden gik, og da Kystbanen blev anlagt, blev der Betingelser for, at denne By med dens Omegn kunde vaagne op af Dvalen. Og det har den gjort paa en meget kraftig Maade. Hørsholm By har ved en Tilflytning af Rigmænd, og ogsaa af dygtige Mænd, som vi ikke har set noget andet Sted i Landet, taget et stort Opsving og faaet dygtige og indsigtfulde Mænd til Ledere, saaledes at Kommunens Anliggender er kommet i gode Hænder. Denne Kommunalbestyrelse ønsker ved Hjælp af de betydelige Midler, den er i Besiddelse af, at gøre Byen til en national Seværdighed, som vi alle kunde være stolte af. Den ønsker derfor fra Staten at overtage den gamle Slotspark og at sætte denne i Stand ved store vidtløftige Arbejder, saaledes at den kan blive en Pryd for Byen og til Glæde for os alle.

Jeg ved, at alle, som har med Sagen at gøre, er enige om, at Kommunen bør overtage Slotsparken, men Afgørelsen falder stadig ikke. Der maa altsaa et eller andet Sted i Maskineriet sidde nogen, som modarbejder Planen. Kommunen vil overtage Parken, næsten paa hvilke Vilkaar Staten vil opstille, og den vil lade Staten paalægge alle mulige Servitutter, saa at Staten aldrig vilde komme til at fortryde, at Kommunen havde overtaget den, men Sagen kan ikke blive afgjort, Kommunen har ogsaa henvendt sig til Ministeriet, til

Forstvæsenet og alle andre kompetente Autoriteter og erklæret: Nu i disse Tider er vi villige til at sætte store Arbejder i Gang, og da vi ikke selv har nogen Arbejdsløshed her ude i vor travle, velhavende Kommune, er vi endog villige til at tage Arbejdere med Jernbanen her ud fra København, hvor I har Arbejdsløshed nok. Jeg vil derfor rette et venligt Ord til den højtærede Landbrugsminister og bede ham meget snart skaffe denne Sag en for Hørsholm By gunstig Afgørelse. Alle er enige om, at det skal ske. Lad det da ske snart. Og hvis der er en eller anden Mand — jeg ved ikke hvem —, der sidder et eller andet Sted — jeg ved ikke hvor — og hindrer Sagens Fremme, lad ham saa blive puttet ind i et af de mange Nævn, hvor vi har Brug for Folks Arbejdskraft, og hvor han maaske er i Stand til at udrette noget nyttigt.

Det var Hørsholm By, men under Hørsholm Kommune hører Fiskerlejet Rungsted, og det er det, jeg egentlig skulde tale om, da jeg altid har haft megen Berøring med Danmarks Fiskere, og da de altid henvender sig til mig, naar noget kniber for dem. Rungsted ligger en god Fjerdingvej fra Hørsholm ved Øresunds Kyst. Det er besunget af Ewald paa Grund af de mange Lyksaligheder, han fandt derude og var glad ved, og mange andre Turister har været glade ved Rungsted og dets Lyksaligheder. Men Fiskerne derude har egentlig aldrig været glade ved Fiskerlejet. Kysten er flad og grundet, og Fiskerne har ingen Havn at lægge deres Baade ind i, men skal hale dem op paa Strandbredden, hvor de ligger for Vej og Vind. Det er endda ikke det værste, det kommer de over. Men hele Strækningen fra Rungsted til Kronborg, nemlig 3 Mil, er belagt med privilegeret Fiskeri, de Fiskestader, som den høje Rigsdag i mange Aar af og til har hørt Tale om. Dette privilegerede Fiskeri, som hævder Ejendomsretten til Sundets Bølger og Fiskeretten derude, umuliggør det for mange af Sundets Fiskere at fiske i Øresund, medmindre de vil gaa i Tjeneste hos de paagældende Stadeejere, hvad ikke alle Fiskere paa Grund af den dem iboende Lyst til selv at være Styrmand i eget Fartøj har særlig Lyst til.

Nu har de nye Tider bragt en ny Fiskeritype frem, særlig ved Brug af Motorfartøjer, og Rungstedfiskerne har en udpræget Lyst til at gaa til Søs og fange Fisk og erhverve noget til deres Familier og bringe sig selv og deres Velstand i